

Φώτης Κόντογλου - Δροσίσετε την ψυχή σας στην καλωσύνη και αγιότητα

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Τι μεγαλομανία σ' έχει πιάσει, αδελφέ μου, και δεν βρίσκεις ησυχία και χτίζεις πατώματα απάνω στα πατώματα, κι έχεις δυό τρία αυτοκίνητα και κότερα και κάθε λογής μάταια πράγματα! Γύρισε και κύτταξε και τον αδελφό σου, να δροσισθεί η ψυχή σου με την ευλογημένη καλωσύνη, που την ξεράνανε τα τσιμέντα, οι ψεύτικες κουβέντες, οι συμφεροντολογικές παρέες, οι συνοφρυωμένες αξιοπρέπειες. Αν δεν μπορείς να κάνεις θυσίες, τουλάχιστον να συχαθείς την αδικία. Μην αδικείς. Η αδικία είναι σιχαμερή στρίγγλα, χωρίστρα των ανθρώπων, ανθρωποκτονία σαν τον πατέρα τον σατανά.

Τι θα δίνανε πολλοί απ' αυτούς, που κερδίσανε τον κόσμο και χάσανε την ψυχή τους, για να νοιώσουνε ο,τι νοιώθουνε οι άλλοι που δεν χάσανε την ψυχή τους! Αν τύχει να ξεκόψει κανένας τέτοιος από ψεύτικη παρέα του και βρεθεί στη συντροφιά των απλών, των αχάλαστων, νοιώθει πως ζει αληθινά και σαν

απογευθεί τα αγνά αισθήματα ύστερα από τη ψευτιά, καταλαβαίνει τέτοια χαρά, που κάνει σαν τον άνθρωπο που ξαναγεννήθηκε, σαν τυφλός που είδε το φως του. Κάτι τέτοιοι δεν ξεκολλάνε πια οι κακόμοιροι από τη συντροφιά των απλών, των γκαρδιακών ανθρώπων. Αλλά για να ξεμακρύνει από τα ψεύτικα πρέπει νάχει λίγη ψυχή. Αλλιώς δεν μπορεί να ζήσει χωρίς ψευτιά. Ο άμμος της Σαχάρας, όση βροχή κι αν πέσει απάνω του, δεν φυτρώνει τίποτα.

Αν πεις πάλι σε έναν από τους άλλους, τους φτωχούς, να περάσει μισή ώρα με την παρέα των κοσμικών, καλύτερα έχει να το βάλεις στο μπουντρούμι, παρά να βλέπει και να ακούγει εκείνα τα ψεύτικα κομπλιμέντα, τις ανάλατες συζητήσεις, τα κρύα χωρατά. Στη συναναστροφή που κάνουν αυτοί οι ψευτισμένοι, θαρρείς πως τους χωρίζει ένας τοίχος τον έναν από τον άλλον. Ενώ οι άλλοι, που ζούνε μακριά από τον κόσμο, νοιώθουνε πως οι καρδιές τους γίνονται ένα, πως ακουμπά ο ένας απάνω στον άλλον και ξεκουράζεται. Αγαπά και αγαπιέται, χαίρεται και δίνει χαρά. Από πάνω από τη συντροφιά των σαρκικών ανθρώπων στέκεται ο διάβολος και τους κάνει να μιλάνε ολοένα για λεφτά και για τα όμοια, για να μη γροικήσουνε ούτε το φαγί που τρώνε. Από πάνω από τη συντροφιά των ταπεινών στέκεται ο Θεός, κι όλα είνε ευλογημένα.

Πετάξετε από πάνω σας την ψευτιά. Ανοίξετε τα πανιά, να τα φουσκώσει ο καθαρός αγέρας του πελάγου. Να δροσισθεί η ψυχή σας, να νοιώσετε πως ζητά αληθινά κι όχι ψεύτικα.

(Μικρό απόσπασμα από το σχετικό κεφάλαιο του βιβλίου «Ευλογημένο Καταφύγιο», εκδ. «ΑΚΡΙΤΑΣ»)

Πηγή: users.uoa.gr